

MUDr. Marek Beneš zemřel 18.6.2020 ve věku 44 let

Milý Marku,

píšu Ti svůj první a bohužel zároveň i poslední dopis. I když si ho asi již nepřečteš, myslím si, že se obsah tohoto dopisu k Tobě přeci jen dostane. Všichni jsme z toho, že jsi nás opustil, takzvaně paf. Jinak to vyjádřit ani neumím. Kdo se bude starat o Tvé pacienty, kteří Ti věřili, pro které jsi zařizoval první poslední a kteří tě obdivovali a vážili si Tě? Vytvářel jsi s nimi vztahy, které jsou obtížně přenositelné na jiné lékaře, protože v tomto jsi byl jedinečný. Možná i proto, že jsi nenáviděl psaní lékařských zpráv a více ses věnoval vztahu s pacienty, byly Tvé medicínské úspěchy neoddiskutovatelně obrovské. Legendární byly Tvé žádanky na různá vyšetření ve stylu - Co mu asi tak je?, Je to žlučník?,... vždy opatřené řadou srdíček. Teprve nyní jsem pochopil, že Tvé průkopnické činy v bariatrické endoskopii byly opravdu odvážné a respektu hodné. Nejen, že jsi rozvinul mnoho technik v této oblasti, jako je Endobarrier, Endomina, ale věnoval jsi se novým postupům a perspektivám v této oblasti, jako je laserová ablace v duodenu. Výsledky své práce jsi prezentoval na těch nejprestižnějších fórech a Tvé vystoupení na plenárním zasedání DDW v USA bylo pečlivě připravené a oceněné experty z celého světa. Těch pacientů, co čeká na výkon v oblasti bariatrické endoskopie, těch pacientů, co jsou spokojeni s výsledky Tvé léčby a také řada nemocných, kteří na výkony teprve čekají, je neuvěřitelná. Marku, vždyť my se nyní musíme skoro rozkrájet, abychom v Tvé práci (a ta pokračovat musí) na Tebe navázali. Musíš nám pomoci, to je jasné. Jo a ten věhlas a respekt, který sis vytvořil nejen v Evropě a v Izraeli v oblasti bariatrické endoskopie, ten je tedy obrovský.

Jsme přímo zahlceni mailly pacientů a našich kolegů, kteří nevěří tomu, co se stalo. Ani my tomu nevěříme. Vždyť Ty jsi byl vždy rekreant života. Ani si nevzpomínám, že bys byl někdy nějak zvláště nazlobený a že bys na někoho křičel. To přeci není možné, to se přeci každému může stát? Jak jsi to dělal? Kromě Tvých nesporných profesionálních kvalit bych zmínil i to, že jsi byl vždy velký kamarád, snažil ses všechny potěšit a předat jim radost. Všichni byli v Tvých očích krásní a oni zase z toho byli šťastní. Když mě sopka z Islandu uvěznila v Benátkách, tak jsi po službě vyjel svým Mercedesem a vyzvedl mě se ženou v té daleké cizině (a to nebyly Benátky nad Jizerou), kdo jiný by to udělal? Procestovali jsme spolu půlku světa. Kdo mě bude teď doprovázet? Těch kamarádů, co jsi opustil, to se snad nedá ani spočítat. Někdo taky musí zvelebovat Tvé sbírky starých aut a motorek, kolik jich vlastně bylo? Umíš si všechny vybavit - ty Tvé kabria a limuziny především staré mercedesy, a těch motorek, stejně bych se vsadil, že ani nevíš kolik jich je. Julinka, která Ti v září nastoupí do školy, nebo Mareček, který se v září chystá do školky tam půjdou bez Tebe. Péči o děti jsi přenechal Ditě, Tvé manželce, které jsi připravil svým odchodem nejen velký zármutek, ale také velké starosti o další chod Tvé úspěšné rodiny. Naštěstí máš velkou rodinu, rodiče a plno bratrů, kteří drží vždy při sobě.

Marku měli jsme tě rádi, máme tě rádi a budeme tě mít rádi. A ještě mám jednu jistotu, zapomenout na Tebe prostě vůbec nikdy nelze.

Pavel Drastich

